

kontrakten vedrørende Damhusåen uden mening, da denne kontrakt allerede på tidspunktet for klagenævnets kendelse var fuldt opfyldt«. (Citat slut).

På baggrund af Lynettefælleskabets egen redegørelse, fremgår det altså klart, at Lynettefællesskabet egenhændigt har valgt at sidde klagenævnets afgørelse overhørig, hvorfor den ansvarlige myndighed må ifalde bøder, som beskrevet af ministeren i spørgsmålene S 3029 og S 3030, indtil kontrakten er annulleret, og nyt udbud kan foretages.

Svar (22/9 97)

Erhvervsministeren (Jan Trøjborg):

Jeg har i besvarelsen af en række tidligere spørgsmål stillet af spørgeren, senest i mit svar på spørgsmålene S 3029 og S 3030, redegjort for de sanktionsmuligheder, som Klagenævnet for Udbud og domstolene har i relation til såvel overtrædelse af EU's udbudsregler som i tilfælde af manglende efterlevelse af Klagenævnets afgørelser.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, ser jeg med beklagelse på de – dog heldigvis få – eksempler, der har været på, at myndigheder har set stort på Klagenævnets afgørelser. Det jeg kan gøre som minister er at sørge for, at de regler, der gælder på området nu også fungerer så effektivt som muligt. Derfor har jeg også som bekendt taget initiativ til en nøje gennemgang af reglerne. Og jeg kan oplyse, at det for tiden i mit ministerium undersøges, hvorledes de gældende klagerregler kan suppleres med henblik på at skabe størst mulig effektivitet. Jeg vil gerne understrege, at det er en sag, som har min største bevågenhed.

Spm. nr. S 3259

Til justitsministeren (2/9 97) af:

Tove Fergo (V):

»Er det forbudt at installere overvågningskameraer på udvalgte offentlige steder, hvad er i givet fald begrundelsen, og hvad skal der til for at få tilladelse til opsætning af sådanne kameraer?«

Begrundelse

Det har i England vist sig, at opsætning af overvågningskameraer har været af præventiv betydning og har endvidere lettet politiets opklaringsarbejde betydeligt. Således kunne det også være af betydning med tilsvarende kameraer på særligt udvalgte steder i København f.eks. på Blågårds Plads.

Svar (25/9 97)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Indledningsvis bemærkes, at spørgsmålet først er modtaget i Justitsministeriet den 16. september 1997.

Reglerne for tv-overvågning på offentligt område er forskellige for henholdsvis private og politiet.

1. *Privates* adgang til at foretage tv-overvågning på steder, hvortil der er almindelig offentlig adgang, er nærmere reguleret i lov nr. 278 af 9. juni 1982 om forbud mod privates tv-overvågning m.v.

Bag loven ligger på den ene side hensynet til at kunne bevæge sig frit på offentligt tilgængelige områder uden at være udsat for skjult iagttagelse eller fotografering og på den anden side hensynet til, at der navnlig af kriminalpræventive grunde kan være behov for, at tv-overvågning finder sted.

Det fremgår af lovens § 1, stk. 1, at privatpersoner ikke må foretage tv-overvågning af gade, vej, plads eller lignende, som benyttes til almindelig færdsel.

Forbudet i lovens § 1, stk. 1, gælder dog ikke tv-overvågning af tankstationer, fabriksområder, overdækkede butikcentre og lignende områder, på hvilke der drives erhvervsvirksomhed, såfremt overvågningen foretages af den, der har rådighed over området, jf. herved lovens § 2, nr. 1.

Af loven § 3, stk. 1, fremgår endvidere, at private, der foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal give oplysning herom.

Forbudet i lovens § 1 gælder i øvrigt ikke tv-overvågning, der ikke er forbundet med optagelse af billeder på videobånd, film eller lignende, når den foretages som led i overvågningen af egne indgange, facader, indhegninger eller lignende, jf. lovens § 2, nr. 2. For denne